

EUROPESE COMMISSIE

Brussel, 22.6.2012
COM(2012) 336 final

2012/0164 (APP)

Voorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

**tot instelling van een faciliteit voor het toekennen van financiële bijstand aan lidstaten
die de euro niet als munt hebben**

TOELICHTING

1. ACHTERGROND VAN HET VOORSTEL

Op 18 februari 2002 is Verordening (EG) nr. 332/2002 vastgesteld tot instelling van een faciliteit voor financiële bijstand van de Unie. De verordening strekt ertoe de externe financieringsbeperking te verlichten van lidstaten die moeilijkheden met hun betalingsbalans ondervinden of dreigen te ondervinden. Zij is alleen van toepassing op lidstaten die de euro niet als munt hebben. De ongekende mondiale crisis die de wereld de jongste jaren in haar greep heeft gehouden, heeft de economische groei en de financiële stabiliteit ernstig geschaad en een verslechtering van het overheidstekort, de betalingsbalans en de schuldpositie van de lidstaten tot gevolg gehad, waardoor een aantal onder hen een beroep heeft gedaan op financiële bijstand.

In de context van de economische en financiële crisis zijn met de instelling van de Europese Faciliteit voor Financiële Stabiliteit (EFSF), het Europees Financieel Stabilisatiemechanisme (EFSM) en in de nabije toekomst ook het Europees Stabiliteitsmechanisme (ESM) nieuwe bijstandsinstrumenten gecreëerd. De bestaande verordening heeft echter met die ontwikkelingen geen gelijke tred gehouden. In het bijzonder hebben deze financiële stabiliteitsmechanismen nieuwe anticiperende instrumenten gecreëerd om financiële bijstand aan de eurozonelidstaten te verstrekken. Door de herziening van de bestaande verordening zullen niet-eurolidstaten gelijkaardige financiële instrumenten tot hun beschikking hebben. Voorst zal daardoor de bestaande verordening kunnen worden geactualiseerd in het licht van de recente versteviging van de economische governance en versterking van de economische en budgettaire coördinatie teneinde voor een groter gelijk speelveld tussen eurozone- en niet-eurozonelidstaten te zorgen. Ten slotte zal door vereenvoudiging van de procedure voor activering van de verordening ook de efficiëntie van de besluitvorming worden vergroot: er is nog één procedurestap nodig in plaats van twee.

2. JURIDISCHE ELEMENTEN VAN HET VOORSTEL

Deze verordening zet een faciliteit op voor uniale financiële bijstand die kan worden toegekend aan een niet-eurozonelidstaat bij moeilijkheden of ernstig dreigende moeilijkheden in zijn betalingsbalans (artikel 1). De financiële bijstand kan de vorm aannemen van een lening, of van een kredietlijn waarvan het totale uitstaande bedrag in principe tot 50 miljard EUR beperkt is (artikel 2). De kredietlijn kan de vorm aannemen van een aan voorwaarden onderworpen anticiperende kredietlijn (PCCL), dit wil zeggen een kredietlijn op basis van gerechtigdheidsvoorwaarden, of een kredietlijn tegen verscherpte voorwaarden (ECCL), dit wil zeggen een kredietlijn op basis van de combinatie van gerechtigdheidsvoorwaarden en nieuwe beleidsmaatregelen (artikel 4).

De Raad kan besluiten een lening te verstrekken op basis van een aanbeveling van de Commissie (artikel 3). Het toekennen van een lening wordt afhankelijk gesteld van het feit dat de lidstaat een macro-economisch aanpassingsprogramma vaststelt dat gericht is op het opnieuw tot stand brengen van een houdbare betalingsbalanspositie en het herstellen van zijn vermogen om zich volledig op de financiële markten te financieren. De Commissie controleert, in verbinding met de ECB en in voorkomend geval het IMF, middels regelmatige toetsingsopdrachten de voortgang bij de uitvoering van het macro-economische aanpassingsprogramma.

De herziene verordening bevat nieuwe bepalingen om, met het oog op grotere transparantie en verantwoordelijkheid, de dialoog over de uitvoering van de financiële bijstand te bevorderen. Meer bepaald kan de relevante commissie van het Europees Parlement de betrokken lidstaat in de gelegenheid stellen aan een gedachtewisseling deel te nemen over de vorderingen die bij de uitvoering van het aanpassingsprogramma worden gemaakt. Het parlement van de betrokken lidstaat kan vertegenwoordigers van de Commissie uitnodigen om deel te nemen aan een gedachtewisseling over de vorderingen die bij de uitvoering van het macro-economische aanpassingsprogramma worden gemaakt.

De Raad besluit een PCCL of een ECCL te verstrekken op basis van een aanbeveling van de Europese Commissie (artikel 5). Toegang tot een PCCL staat enkel open voor lidstaten waarvan de economische en financiële situatie nog steeds fundamenteel gezond is en die een overeengekomen geheel van gerechtigheidscriteria vervullen. Toegang tot een ECCL staat open voor lidstaten die aan sommige gerechtigheidscriteria voor toegang tot een PCCL niet voldoen, maar waarvan de algemene economische en financiële situatie gezond blijft. Bovendien dient de betrokken lidstaat corrigerende maatregelen vast te stellen. Deze moeten ertoe strekken de niet-naleving aan te pakken van de gerechtigheidscriteria die geacht worden niet te zijn vervuld en over een houdbare betalingsbalanspositie te waken, terwijl tevens zorg wordt gedragen voor een voortdurende naleving van de gerechtigheidscriteria die geacht werden vervuld te zijn toen de kredietlijn werd toegekend.

Wanneer een lidstaat anticiperende financiële bijstand ontvangt, zal hij onder verscherpt toezicht worden gesteld opdat de toestand in de betrokken lidstaat snel wederom wordt genormaliseerd en de overige lidstaten tegen mogelijke negatieve overloopeffecten worden beschermd (artikel 6). Dit verscherpt toezicht moet een bredere toegang voor de Commissie tot de informatie die nodig is voor een nauwlettende monitoring van de economische, budgettaire en financiële situatie van de betrokken lidstaat en regelmatige rapportage door de Commissie omvatten. Een lidstaat die onder verscherpt toezicht staat, dient maatregelen vast te stellen die gericht zijn op het aanpakken van de potentiële oorzaken van economische moeilijkheden.

Met de nieuwe verordening wordt ook een poging ondernomen om een aantal belangrijke procedurele stappen af te stemmen op de nieuwe komende artikel 136-verordening die gericht is tot lidstaten in een delicate financiële situatie. Doel is voor het grootst mogelijke gelijke speelveld tussen alle EU-programmalanden te zorgen, ongeacht of zij al dan niet tot de eurozone behoren. De herziene verordening voorziet in het vervangen van een aantal monitoringstappen in het kader van de buitensporigtekortprocedure (BTP) en het Europees semester door het macro-economische aanpassingsprogramma en de monitoring ervan (artikelen 7 en 9). Wegens het veelomvattende karakter van het macro-economische aanpassingsprogramma, kan het sommige economische en budgettaire toezichtprocessen tijdens de duur van het aanpassingsprogramma vervangen om overlapping van rapportageverplichtingen te vermijden. Op dezelfde wijze schort de herziene verordening ook de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden (PBO) op wanneer een lidstaat aan een macro-economisch aanpassingsprogramma is onderworpen (artikel 8) en legt zij de instelling van post-programmatoezicht op voor lidstaten die minder dan 75 % van de ontvangen financiële bijstand hebben terugbetaald (artikel 15).

Ten slotte worden de transacties voor het aangaan en verstrekken van leningen voor de Europese Commissie enigszins flexibeler gemaakt teneinde bij moeilijke marktomstandigheden potentiële moeilijkheden om middelen aan te trekken te beperken (artikel 12).

Vorstel voor een

VERORDENING VAN DE RAAD

tot instelling van een faciliteit voor het toekennen van financiële bijstand aan lidstaten die de euro niet als munt hebben

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name artikel 352,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Na toezending van het ontwerp van wetgevingshandeling aan de nationale parlementen,

Gezien de goedkeuring van het Europees Parlement,

Gezien het advies van de Europese Centrale Bank,

Handelend volgens een bijzondere wetgevingsprocedure,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Overeenkomstig artikel 143 van het Verdrag kan de Raad op aanbeveling van de Commissie na raadpleging van het Economisch en Financieel Comité (EFC) aan een lidstaat wederzijdse bijstand toekennen bij moeilijkheden of ernstig dreigende moeilijkheden in zijn betalingsbalans. Dit geldt alleen voor lidstaten die de euro niet als munt hebben (hierna de 'niet-eurozonelidstaten'). Deze bepaling geeft evenwel niet aan welk instrument dient te worden gebruikt voor het toekennen van de beoogde wederzijdse bijstand.
- (2) De ongekende mondiale crisis die de wereld de afgelopen drie jaar in haar greep heeft gehouden, heeft de economische groei en de financiële stabiliteit ernstig geschaad en een sterke verslechtering van het overheidstekort en de schuldpositie van de lidstaten tot gevolg gehad, waardoor een aantal onder hen een beroep heeft gedaan op financiële bijstand.
- (3) De regels voor het toekennen en monitoren van financiële bijstand aan niet-eurozonelidstaten moeten consistent zijn met de regels die toepasselijk zijn op lidstaten die de euro als munt hebben, in het bijzonder met de regels waarin voorzien is in de 'verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende de versterking van het economische en budgettaire toezicht op lidstaten die ernstige moeilijkheden ondervinden of dreigen te ondervinden ten aanzien van hun financiële stabiliteit in het eurogebied', met een aantal noodzakelijke aanpassingen die ertoe

strekken rekening te houden met de verschillen in de Verdragsregels die gelden voor lidstaten die de euro niet als munt hebben en de beperktere onderlinge economische en financiële verwevenheid. De Commissie dient bijvoorbeeld niet de mogelijkheid te hebben een lidstaat aan verscherpt toezicht te onderwerpen als de betrokken lidstaat geen financiële bijstand ontvangt.

- (4) De verlening van financiële bijstand moet gekoppeld zijn aan economisch en budgettair toezicht op de betrokken lidstaat. De intensiteit van dit toezicht moet in verhouding staan tot de ernst van de ondervonden financiële moeilijkheden en moet naar behoren zijn afgestemd op de aard van de ontvangen financiële bijstand, die kan variëren van louter anticiperende steun op basis van gerechtigheidsvoorwaarden tot een volwaardig macro-economisch aanpassingsprogramma waaraan strikte beleidsvoorwaarden zijn verbonden.
- (5) Wanneer een lidstaat anticiperende financiële bijstand ontvangt, dient hij onder verscherpt toezicht te worden gesteld opdat de toestand in de betrokken lidstaat snel wederom wordt genormaliseerd en de overige lidstaten tegen mogelijke negatieve overloopeffecten worden beschermd. Dit verscherpt toezicht moet een bredere toegang voor de Commissie tot de informatie die nodig is voor een nauwlettende monitoring van de economische, budgettaire en financiële situatie van de betrokken lidstaat en regelmatige rapportage aan het EFC omvatten.
- (6) Voor lidstaten die een lening ontvangen, dient het toezicht op de economische en budgettaire situatie zelfs nog meer te worden versterkt, met name door de invoering van een macro-economisch aanpassingsprogramma. Wegens het veelomvattende karakter van een dergelijk programma dienen de overige economische en budgettaire toezichtprocessen tijdens de duur ervan te worden opgeschort teneinde overlapping van rapportageverplichtingen te vermijden.
- (7) Om de dialoog tussen de instellingen van de Unie, in het bijzonder het Europees Parlement, de Raad en de Commissie, over de uitvoering van deze financiële bijstand te bevorderen en meer transparantie en verantwoordelijkheid te bewerkstelligen, dient in regels te worden voorzien.
- (8) Een besluit dat een lidstaat zich niet aan zijn macro-economisch aanpassingsprogramma houdt, moet eveneens leiden tot een opschorting van de betalingen of vastleggingen van Uniefondsen als bedoeld in artikel 21, lid 6, van Verordening (EU) nr. XXX houdende gemeenschappelijke bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds, het Cohesiefonds, het Europees Landbouwfonds voor Plattelandsontwikkeling en het Europees Fonds voor Maritieme zaken en Visserij, die onder het gemeenschappelijk strategisch kader vallen, en houdende algemene bepalingen inzake het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, het Europees Sociaal Fonds en het Cohesiefonds en tot intrekking van Verordening (EG) nr. 1083/2006.
- (9) De bevoegdheid om individuele besluiten voor de toepassing van deze verordening vast te stellen, moet door de Raad worden uitgeoefend overeenkomstig artikel 143, lid 2, van het Verdrag.

- (10) Het werkterrein van de bij Verordeningen (EG) nr. 1093/2010, (EG) nr. 1094/2010 en (EG) nr. 1095/2010 opgerichte Europese toezichthoudende autoriteiten moet binnen de in artikel 1 van elk van die verordeningen vastgestelde grenzen blijven.
- (11) Voor de vaststelling van deze verordening, die in een kader voorziet voor de toekenning van uniale financiële bijstand voor niet-eurozonelidstaten, voorziet het Verdrag in geen andere bevoegdheden dan die van artikel 352,

HEEFT DE VOLGENDE VERORDENING VASTGESTELD:

Artikel 1

Onderwerp en toepassingsgebied

1. Deze verordening stelt een faciliteit in voor uniale financiële bijstand die overeenkomstig artikel 143 van het Verdrag aan een lidstaat kan worden toegekend bij moeilijkheden of ernstig dreigende moeilijkheden in zijn betalingsbalans.
2. Deze verordening is van toepassing op lidstaten die de euro niet als munt hebben.

Artikel 2

Uniale financiële bijstand

1. Uniale financiële bijstand wordt toegekend middels:
 - (a) een lening;
 - (b) een aan voorwaarden onderworpen anticiperende kredietlijn (PCCL), dit wil zeggen een kredietlijn op basis van gerechtigheidsvoorwaarden; of
 - (c) een kredietlijn tegen verscherpte voorwaarden (ECCL), dit wil zeggen een kredietlijn op basis van gerechtigheidsvoorwaarden en nieuwe beleidsmaatregelen.
2. Daartoe is de Commissie gemachtigd om namens de Europese Unie leningen op de kapitaalmarkten of bij financiële instellingen op te nemen.
3. Het aan hoofdsom uitstaande bedrag van de leningen of kredietlijnen die uit hoofde van deze verordening aan de lidstaten kunnen worden toegekend, is beperkt tot 50 miljard EUR.
4. Indien van economische beleidsvoorwaarden afhankelijk gestelde financiële bijstand van buiten de Unie wordt overwogen, overlegt de betrokken lidstaat eerst met de Commissie. De Commissie onderzoekt de mogelijkheden die voorhanden zijn uit hoofde van de uniale financiëlebijstandfaciliteit en de verenigbaarheid van de beoogde economische beleidsvoorwaarden met de maatregelen die zijn vastgesteld op basis van de artikelen 121 en 126 van het Verdrag en op basis van alle wetgeving die op basis van de genoemde artikelen is vastgesteld. De Commissie informeert het EFC over haar bevindingen.

Artikel 3

Voorwaarden en procedure voor het toekennen van leningen

1. De lidstaat die een lening verlangt, stelt de Commissie, de Europese Centrale Bank (ECB) en het EFC daarvan in kennis.
2. De Commissie beoordeelt, in verbinding met de ECB en telkens indien mogelijk het IMF, de houdbaarheid van de overheidsschuld en de actuele of potentiële financiële behoeften van de betrokken lidstaat en zendt deze beoordeling aan het EFC.
3. De betrokken lidstaat stelt in overleg met de Commissie, handelend in samenwerking met de ECB en telkens indien mogelijk het IMF, een ontwerp van macro-economisch aanpassingsprogramma met beleidsvereisten op dat gericht is op het opnieuw tot stand brengen van een houdbare betalingsbalanspositie en op het herstellen van zijn vermogen om zich volledig op de financiële markten te financieren. In het ontwerp van macro-economisch aanpassingsprogramma wordt naar behoren rekening gehouden met de aanbevelingen die overeenkomstig de artikelen 121, 126 en 148 van het Verdrag tot de betrokken lidstaat zijn gericht en met de maatregelen die hij heeft genomen om daaraan gevolg te geven, en wordt er tegelijkertijd naar gestreefd de vereiste beleidsmaatregelen te verruimen, te versterken en te verdiepen.
4. Op aanbeveling van de Commissie kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen besluiten een lening aan de betrokken lidstaat toe te kennen en hij keurt in dat geval het aan die lening gekoppelde macro-economische aanpassingsprogramma goed.
5. Het besluit om een lening toe te kennen, bevat het bedrag, de maximale gemiddelde looptijd, de prijsstelling, het maximumaantal afbetalingstermijnen, de beschikbaarheidsperiode van de lening, de voornaamste economische beleidsvoorwaarden en de andere nadere regels die nodig zijn voor de uitvoering van de bijstand.
6. De Commissie en de betrokken lidstaat sluiten een memorandum van overeenstemming waarin het macro-economisch aanpassingsprogramma nauwkeurig omschreven wordt. De Commissie stelt het Europees Parlement en de Raad van het memorandum van overeenstemming in kennis.
7. De Commissie controleert, in verbinding met de ECB en in voorkomend geval het IMF, middels regelmatige toetsingsopdrachten de voortgang bij de uitvoering van het macro-economische aanpassingsprogramma. Zij informeert het EFC op kwartaalbasis. De betrokken lidstaat verleent de Commissie en de ECB zijn volledige medewerking. Hij verstrekt de Commissie en de ECB met name alle informatie die zij nodig achten voor het monitoren van het programma. De betrokken lidstaat heeft tevens verplichtingen als vastgelegd in artikel 6, lid 2.
8. In verbinding met de ECB en telkens indien mogelijk het IMF gaat de Commissie samen met de betrokken lidstaat na welke wijzigingen eventueel in zijn macro-economisch aanpassingsprogramma moeten worden aangebracht. Op aanbeveling van de Commissie keurt de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen alle wijzigingen goed die in dat programma moeten worden aangebracht.

9. Indien uit de in lid 7 bedoelde monitoring blijkt dat er van significante afwijkingen van het macro-economische aanpassingsprogramma sprake is, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie besluiten dat de betrokken lidstaat niet voldoet aan de overeengekomen voorwaarden van de financiële bijstand. De uitbetalingen van de uniale financiële bijstand uit hoofde van deze verordening worden opgeschort.
10. Ten laatste binnen zes maanden na het besluit overeenkomstig lid 9 kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie besluiten de uitbetalingen te hervatten als hij van oordeel is dat de betrokken lidstaat aan de overeengekomen voorwaarden van de financiële bijstand voldoet. Indien dit besluit niet binnen deze termijn is vastgesteld, worden geen verdere uitbetalingen van uniale financiële bijstand uit hoofde van deze verordening gedaan.
11. Indien de betrokken lidstaat bij de uitvoering van zijn programma met ontoereikende administratieve capaciteit of significante problemen geconfronteerd wordt, vraagt hij technische bijstand aan de Commissie, die hiertoe met lidstaten en andere Europese en/of relevante internationale instellingen deskundigengroepen kan oprichten. Technische bijstand kan de aanstelling inhouden van een residerend vertegenwoordiger met ondersteunend personeel, die de autoriteiten over de uitvoering van het aanpassingsprogramma van advies moet dienen.
12. De relevante commissie van het Europees Parlement kan de betrokken lidstaat in de gelegenheid stellen aan een gedachtewisseling deel te nemen over de vorderingen die bij de uitvoering van het aanpassingsprogramma worden gemaakt.
13. Het parlement van de betrokken lidstaat kan vertegenwoordigers van de Commissie uitnodigen om deel te nemen aan een gedachtewisseling over de vorderingen die bij de uitvoering van het macro-economische aanpassingsprogramma worden gemaakt.

Artikel 4

Voorwaarden voor het toekennen van kredietlijnen

1. Toegang tot een PCCL staat slechts open voor lidstaten waarvan de economische en financiële situatie nog steeds fundamenteel gezond is. Er wordt op basis van de volgende gerechtigheidscriteria een totaalbeoordeling gemaakt of een lidstaat voor een PCCL in aanmerking komt:
 - (a) De naleving van de op basis van de artikelen 121 en 126 van het Verdrag vastgestelde aanbevelingen van de Raad en besluiten van de Raad. Lidstaten die aan de buitensporigtekortprocedure onderworpen zijn, blijven toegang hebben tot een PCCL, mits zij zich ten volle houden aan de aanbevelingen van de Raad uit hoofde van artikel 126, lid 7, van het Verdrag.
 - (b) Een houdbare overheidsschuld.
 - (c) De naleving van hun verplichtingen in het kader van de procedure bij buitensporige onevenwichtigheden (PBO). Landen die aan een PBO onderworpen zijn, blijven toegang hebben tot een PCCL als vaststaat dat zij bereid zijn de door de Raad vastgestelde onevenwichten aan te pakken.

- (d) Een trackrecord van toegang tot de kapitaalmarkten op redelijke voorwaarden.
 - (e) Een houdbare externe positie.
 - (f) De afwezigheid van banksolvabiliteitsproblemen die systeemrelevante bedreigingen voor de stabiliteit van het banksysteem zouden vormen.
2. Toegang tot een ECCL staat open voor lidstaten die niet aan sommige van de gerechtigheidscriteria voor toegang tot een PCCL voldoen, maar waarvan de algemene economische en financiële situatie gezond blijft. De betrokken lidstaat stelt, na raadpleging van de Commissie en van de ECB, corrigerende maatregelen voor die gericht zijn op:
- (a) het aanpakken van de niet-naleving van de gerechtigheidscriteria in lid 1 die niet geacht worden te zijn nageleefd en
 - (b) het zorg dragen voor een voortdurende naleving van de andere gerechtigheidscriteria in lid 1.

Artikel 5

Procedure voor het toekennen van kredietlijnen

1. De lidstaat die een kredietlijn verlangt, stelt de Commissie, de ECB en het EFC daarvan in kennis.
2. De Commissie beoordeelt, in verbinding met de ECB en telkens indien mogelijk het IMF, de houdbaarheid van de overheidsschuld en de actuele of potentiële financiële behoeften van de betrokken lidstaat en zendt deze beoordeling aan het EFC.
3. De Commissie beoordeelt, in verbinding met de ECB, of de betrokken lidstaat aan de voorwaarden in artikel 4 voor toegang tot een PCCL of een ECCL voldoet.
4. De Raad besluit, met gekwalificeerde meerderheid van stemmen, op basis van een aanbeveling van de Commissie een PCCL of een ECCL toe te kennen voor een initiële duur van één jaar. Het besluit om een kredietlijn toe te kennen, bevat het bedrag, de vergoeding voor de beschikbaarheid van de kredietlijn, de prijsstelling die geldt voor het vrijmaken van de middelen, de beschikbaarheidsperiode, de maximale gemiddelde looptijd van de op te nemen lening en de andere bepalingen die nodig zijn voor de uitvoering van de bijstand. Het besluit om een ECCL toe te kennen, bevat tevens een beschrijving van de overeenkomstig artikel 4, lid 2, vast te stellen corrigerende maatregelen.
5. De Commissie en de betrokken lidstaat sluiten een memorandum van overeenstemming waarin de aan de kredietlijn verbonden voorwaarden nauwkeurig omschreven worden.
6. Op verzoek van de betrokken lidstaat kan de Commissie, na het EFC over haar evaluatie van de naleving van de gerechtigheidsvoorwaarden te hebben geïnformeerd, besluiten de kredietlijn tweemaal telkens voor zes maanden te verlengen.

7. Indien een kredietlijn wordt toegekend, controleert de Commissie de voortdurende naleving van de gerechtigheidscriteria en informeert zij om de drie maanden het EFC over haar bevindingen. De Commissie herbeoordeelt de toereikendheid van de kredietlijn als deze wordt opgenomen. Indien de Commissie op grond van deze beoordeling concludeert dat de kredietlijn niet langer passend is voor het aanpakken van de moeilijkheden van de betrokken lidstaat, kan de Raad, op basis van een aanbeveling van de Commissie, besluiten de beschikbaarheid van de kredietlijn te beëindigen en de betrokken lidstaat aanbevelen een verzoek voor een lening ingevolge de procedure in artikel 3 in te dienen.
8. Indien een ECCL wordt toegekend of een PCCL wordt opgenomen, wordt de lidstaat overeenkomstig artikel 6 gedurende de beschikbaarheidsperiode van de kredietlijn aan verscherpt toezicht onderworpen.

Artikel 6 **Verscherpt toezicht**

1. In overleg en in samenwerking met de Commissie, die handelt in verbinding met de ECB, de Europese toezichthoudende autoriteiten (ETA's) en het Europees Comité voor systeemrisico's (ESRB) en in voorkomend geval het IMF, stelt een lidstaat onder verscherpt toezicht maatregelen vast die erop gericht zijn voor een houdbare betalingsbalanspositie te zorgen en alle toekomstige problemen met toegang tot marktfinanciering te voorkomen.
2. Op verzoek van de Commissie is de lidstaat onder verscherpt toezicht ertoe gehouden:
 - (a) de Commissie, de ECB en de betrokken ETA('s) met de door hen verlangde frequentie uitgesplitste informatie over de ontwikkelingen binnen zijn financieel systeem te verstrekken. De Commissie, de ECB en de betrokken ETA('s) nemen ten aanzien van de ontvangen uitgesplitste gegevens vertrouwelijkheid in acht;
 - (b) onder toezicht van de betrokken ETA('s) stresstests of gevoeligheidsanalyses uit te voeren, als gespecificeerd door de Commissie en de ECB, in verbinding met de betrokken ETA's en het ESRB, die nodig zijn om na te gaan in hoeverre de financiële sector tegen diverse macro-economische en financiële schokken bestand is, en de resultaten tot in detail met genoemde instanties te delen;
 - (c) in het kader van een specifieke collegiale toetsing door de betrokken ETA('s) regelmatig beoordelingen te ondergaan van zijn capaciteit om toezicht op de banksector uit te oefenen;
 - (d) alle benodigde informatie mee te delen voor de monitoring van macro-economische onevenwichtigheden zoals vastgelegd bij Verordening (EU) nr. 1176/2011 van het Europees Parlement en de Raad betreffende de preventie en correctie van macro-economische onevenwichtigheden;
 - (e) zich te belasten met de uitvoering van en rapportage over een alomvattende onafhankelijke audit van de overheidsrekeningen in coördinatie met nationale

hoge auditinstanties met de bedoeling de betrouwbaarheid, volledigheid en nauwkeurigheid van deze overheidsrekeningen te beoordelen voor de toepassing van de buitensporigtekortprocedure. In dat verband toetst de Commissie (Eurostat) de kwaliteit van de door de betrokken lidstaat gerapporteerde gegevens overeenkomstig Verordening (EG) nr. 679/2010;

- (f) bijkomende informatie te verstrekken voor de controle van de voortgang ten aanzien van de correctie van zijn buitensporig tekort als hij onderworpen is aan een besluit van de Raad uit hoofde van artikel 126, lid 6, van het Verdrag.

3. Lidstaten onder verscherpt toezicht:

- (a) voeren onverwijld een omvattende beoordeling voor de overheid en de subsectoren ervan van de begrotingsuitvoering in de loop van het jaar uit. De beoordeling heeft ook betrekking op de financiële risico's die aan overheidsentiteiten en -contracten verbonden zijn, voor zover deze tot het bestaan van een buitensporig tekort kunnen bijdragen. Het resultaat van deze beoordeling wordt aan de Commissie en het EFC toegezonden;
- (b) brengen voor de overheid en de subsectoren ervan aan de Commissie en het EFC regelmatig verslag uit over de begrotingsuitvoering in de loop van het jaar, de budgettaire impact van zowel aan de uitgaven- als aan de inkomstzijde genomen discretionaire maatregelen, de doelstellingen voor de overheidsuitgaven en -inkomsten alsook informatie over de vastgestelde maatregelen en de aard van de maatregelen die overwogen worden om de doelstellingen te bereiken. Het verslag wordt openbaar gemaakt.

4. In verbinding met de ECB, indien nodig de ETA('s) en in voorkomend geval het IMF, voert de Commissie in de lidstaat onder toezicht regelmatig toetsingsopdrachten uit om te verifiëren welke vorderingen zijn gemaakt bij de uitvoering van de in de leden 1, 2 en 3 vermelde maatregelen. Zij deelt om de drie maanden haar bevindingen aan het EFC mee en beoordeelt met name of nog andere maatregelen nodig zijn. Deze toetsingsopdrachten vervangen de in artikel 10 bis, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1467/97 bedoelde controles ter plaatse.

5. Indien op basis van de in lid 4 bedoelde beoordeling wordt geconcludeerd dat nog andere maatregelen vereist zijn en de financiële situatie van de betrokken lidstaat significante negatieve effecten heeft op de financiële stabiliteit van de Unie, kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen op voorstel van de Commissie de betrokken lidstaat aanbevelen een verzoek voor een lening ingevolge de procedure in artikel 3 in te dienen. De aanbeveling en het in de aanloop naar de vaststelling daarvan verrichte voorbereidende werk worden als vertrouwelijk beschouwd, tenzij de Raad besluit tot openbaarmaking ervan.

6. Indien een overeenkomstig lid 5 vastgestelde aanbeveling openbaar wordt gemaakt:

- (a) kan de bevoegde commissie van het Europees Parlement de betrokken lidstaat de gelegenheid bieden om aan een gedachtewisseling deel te nemen;
- (b) kunnen vertegenwoordigers van de Commissie door het parlement van de betrokken lidstaat worden uitgenodigd om aan een gedachtewisseling deel te nemen.

Artikel 7

Consistentie met de buitensporigtekortprocedure

1. Het macro-economische aanpassingsprogramma en de wijzigingen daarvan, als bedoeld in artikel 3, leden 4 en 8, van deze verordening, worden geacht in de plaats te komen van de indiening van convergentieprogramma's overeenkomstig artikel 8 van Verordening (EG) nr. 1466/97 van de Raad.
2. Indien tot de betrokken lidstaat een aanbeveling uit hoofde van artikel 126, lid 7, van het Verdrag tot correctie van een buitensporig tekort is gericht:
 - (a) wordt het in artikel 3, leden 4 en 8, van deze verordening bedoelde macro-economische aanpassingsprogramma in voorkomend geval ook geacht in de plaats te komen van de verslagen als bedoeld in artikel 3, lid 4 bis, van Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad;
 - (b) worden de jaarlijkse begrotingsdoelstellingen die zijn opgenomen in het in artikel 3 van deze verordening bedoelde macro-economische aanpassingsprogramma geacht in de plaats te komen van de jaarlijkse begrotingsdoelstellingen die overeenkomstig artikel 3, lid 4, van Verordening (EG) nr. 1467/97 in de overeenkomstig artikel 126, lid 7, van het verdrag vastgestelde aanbeveling zijn neergelegd;
 - (c) wordt de in artikel 3, lid 7, van deze verordening bedoelde monitoring geacht in de plaats te komen van de monitoring als bedoeld in artikel 10, lid 1, en artikel 10 bis van Verordening (EG) nr. 1467/97 van de Raad en van de monitoring die aan een besluit als bedoeld in artikel 4, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1467/97 ten grondslag ligt.

Artikel 8

Consistentie met de procedure bij macro-economische onevenwichtigheden

De uitvoering van Verordening (EU) nr. 1176/2011 wordt opgeschort voor lidstaten met een overeenkomstig artikel 3 van deze verordening door de Raad goedgekeurd macro-economisch aanpassingsprogramma. Deze opschorting geldt voor de duur van het macro-economische aanpassingsprogramma.

Artikel 9

Consistentie met het Europees semester voor economische beleidscoördinatie

De in artikel 3 van deze verordening bedoelde monitoring wordt geacht in de plaats te komen van de monitoring en evaluatie van het Europees semester voor economische beleidscoördinatie als bedoeld in artikel 2 bis van Verordening (EG) nr. 1466/97 over versterking van het toezicht op begrotingssituaties en het toezicht op en de coördinatie van het economisch beleid.

Artikel 10
Uitbetaling van een lening

1. De lening wordt in de regel in tranches uitbetaald.
2. Onverminderd artikel 3, lid 9, beslist de Commissie over de vrijgave van de tranches op basis van de monitoring als bedoeld in artikel 3, lid 7.

Artikel 11
Vrijgave van middelen in het kader van een kredietlijn

1. De betrokken lidstaat informeert de Commissie ten minste 45 kalenderdagen vooraf over zijn voornemen om middelen van zijn kredietlijn op te nemen. Nadere regels worden neergelegd in het in artikel 5, lid 5, bedoelde besluit.
2. De Commissie beslist over de vrijgave van de middelen op basis van de monitoring als bedoeld in de artikelen 5, lid 7, en 6, lid 4.

Artikel 12
Transacties voor het aangaan en verstrekken van leningen

1. De transacties voor het aangaan en het verstrekken van leningen als bedoeld in artikel 2 worden uitgevoerd in euro.
2. De kenmerken van de achtereenvolgende tranches die de Unie krachtens de faciliteit voor financiële bijstand uitkeert, worden na onderhandelingen tussen de lidstaat en de Commissie vastgesteld.
3. Zodra de Raad een besluit over een lening heeft genomen, wordt de Commissie gemachtigd op de kapitaalmarkten of bij financiële instellingen op het meest geschikte tijdstip tussen geplande uitbetalingen in leningen aan te gaan teneinde de financieringskosten te optimaliseren en haar reputatie als emittent van de Unie op de markten te bewaren. Aangetrokken, maar nog niet uitbetaalde middelen worden te allen tijde aangehouden op een speciaal daartoe bestemde geld- of effectenrekening, die wordt beheerd in overeenstemming met de regels die op niet-budgettaire operaties van toepassing zijn en kunnen niet worden gebruikt voor een ander doel dan voor het toekennen van financiële bijstand aan lidstaten in het kader van het onderhavige mechanisme.
4. Indien een lidstaat een lening met een clausule inzake vervroegde aflossing ontvangt en besluit van deze mogelijkheid gebruik te maken, treft de Commissie de nodige maatregelen.
5. Op verzoek van de betrokken lidstaat kan de Commissie, indien de omstandigheden en de contracten voor het aangaan van leningen een verbetering van de rente op de verstrekte lening mogelijk maken, overgaan tot herfinanciering of herstructurering van de financieringsvoorwaarden voor het geheel of een deel van de oorspronkelijk opgenomen leningen.

6. Het EFC wordt door de Commissie op de hoogte gehouden van de ontwikkelingen bij de transacties als bedoeld in lid 5.

Artikel 13

Kosten

De door de Unie voor de sluiting en de uitvoering van elke transactie gemaakte kosten worden door de betrokken lidstaat gedragen.

Artikel 14

Beheer van de leningen

1. De Commissie treft met de ECB de noodzakelijke regelingen voor het beheer van de leningen.
2. De betrokken lidstaat opent een speciale rekening bij zijn nationale centrale bank voor het beheer van de ontvangen financiële bijstand van de Unie. Veertien TARGET2-werkdagen vóór de overeenkomstige vervaldatum maakt de betrokken lidstaat de uit hoofde van de lening verschuldigde aflossingen en rentebetalingen op een rekening bij de ECB over.
3. Onverminderd artikel 27 van de Statuten van het Europees Stelsel van Centrale Banken en de Europese Centrale Bank, heeft de Europese Rekenkamer het recht in de betrokken lidstaat alle financiële controles of audits uit te voeren die zij in verband met het beheer van deze bijstand noodzakelijk acht. De Commissie, met inbegrip van het Europees Bureau voor fraudebestrijding, heeft in het bijzonder het recht eigen ambtenaren of naar behoren gemachtigde vertegenwoordigers te sturen om in de betrokken lidstaat alle technische of financiële controles of audits uit te voeren die zij in verband met die bijstand noodzakelijk acht.

Artikel 15

Post-bijstandtoezicht

1. Een lidstaat die uit hoofde van deze verordening uniale financiële bijstand heeft ontvangen, staat onder post-bijstandtoezicht zolang niet ten minste 75 % van de hoofdsom van de financiële bijstand is terugbetaald. Op voorstel van de Commissie kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de duur van het post-bijstandtoezicht verlengen.
2. De onder post-bijstandtoezicht staande lidstaat heeft tevens verplichtingen als vastgelegd in artikel 6, lid 2.
3. In verbinding met de ECB voert de Commissie in de onder post-bijstandtoezicht staande lidstaat regelmatig toetsingsopdrachten uit om zijn economische, budgettaire en financiële situatie te beoordelen. Zij deelt ieder half jaar haar bevindingen aan het EFC mee en beoordeelt met name of corrigerende maatregelen nodig zijn.

4. Op voorstel van de Commissie kan de Raad met gekwalificeerde meerderheid van stemmen de onder post-bijstandtoezicht staande lidstaat aanbevelen corrigerende maatregelen vast te stellen.

Artikel 16

Intrekking

Verordening (EG) nr. 332/2002 wordt ingetrokken. Op basis van die verordening toegekende bijstand blijft daaraan onderworpen zolang de beschikbaarheidsperiode niet is afgelopen en er nog bedragen uitstaan.

Artikel 17

Overgangsbepaling

Artikel 15 is niet van toepassing op lidstaten die op de dag waarop deze verordening in werking treedt reeds onder post-programmatoezicht staan na het ontvangen van financiële bijstand uit hoofde van Verordening (EG) nr. 332/2002.

Artikel 18

Inwerkingtreding

Deze verordening treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het *Publicatieblad van de Europese Unie*.

Deze verordening is verbindend in al haar onderdelen en is rechtstreeks toepasselijk in elke lidstaat.

Gedaan te Brussel,

Voor de Raad

De voorzitter